

En Hayırlı Son Ümmet

Musa Ebu Cafer

6 Ađu, 2017

<https://ilimvecihat.com>

Hamd âlemlerin rabbi, sahibi, hâkimi ve ilahı olan Allah'a, salât ve selam efendimiz, örneğimiz, rahmet ve savaş peygamberi Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Hiç şüphe yoktur ki Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in ümmeti ümmetler arasında en hayırlı ümmettir. Çünkü bu ümmetin peygamberi, peygamberler arasında en hayırlı peygamberdir. Hepsine salât ve selam olsun. Bu ümmet en son gelen ümmet olmasına rağmen cennete ilk girecek olan ümmettir. Rabbimize ikramından dolayı sonsuz hamd-u senalar olsun.

Şuan bu hayırlı ümmet çok zor bir süreçten geçmektedir ki, halini gören azıcık derdiyle dertlenen bir Müslüman üzüntüden dolayı kan ağlar.

Ümmetin toprakları gerek asli kafirler ve gerekse onların hizmetçileri olan mürtedler tarafından işgal edilmiş, parçalanmış ve yağmalanmaktadır. Küfür âlemi bütün dünyanın gözü önünde ve hatta Müslümanların topraklarından kalkan uçaklarıyla günde yüzlerce ve binlerce kg'lık bombalarını Müslümanların ve mücahidlerin üzerlerine yağdırmaktadırlar.

ABD öncülüğünde Nato kuvvetleri 17 senedir Afganistan'da cinayetler işlemektedir. Yine ABD 2003'ten beri Irak'ta savaşını devam ettirmektedir. Yemen'li Müslüman Mücahidleri yıllardır bombalamaktadırlar. Somali, Nijerya, Mali, Çeçenistan, Doğu Türkistan, Arakan, Irak ve Suriye'de Müslüman kanı bir türlü durmamaktadır. Binlerce Müslüman asli kafirlerin ve uşakları yerli mürtedlerin işkenceleri altında feryat figan etmektedir. Binlerce Müslüman kadın işkenceye maruz kaldı ve tecavüze uğradı. İna Lillah Ve İna İleyhi Raciun.

Ümmetin kültürel durumuna gelince uzun yıllardan beri İslam ümmetine batı kültürü dayatılmış, nesillerini İslam dininden soyutlama muamelesine tabi tutmuşlardır. Medya, Televizyon ve İnternet gibi sosyal iletişim ağıları genel anlamda bu hedefe yönelik kullanılmakta, Müslümanları öz kimliklerinden tecrit edip ne din ne ahlak tanımayan, sadece şehveti için çalışıp şehveti için yaşayan tüketici bir nesil haline getirmektedir.

Okullar, eğitim kurumları batı standartlarına göre ayarlanmış, genç nesilleri dinden soyutlama ve imandan uzaklaştırma üzere programlanmıştır.

Devlete bağlı din öğreten müesseseler, tahrif edilmiş bir din öğretmekte, hakkı gizlemekte, tağutların siyasetlerine dokunmayan ve onları meşru göstermeye yönelik ortamlar oluşturmaktadırlar.

Ümmetin genel anlamda ilim taşıyıcıları olan hocaları, var olan tağuti

sistemlerin gölgesinde tağutları kızdırmadan hatta bazılarıda tağutları meşru göstererek Allah'ı Teâlâ'nın ayetlerini gizlemekte ve manalarını tahrip etmektedirler. Sadık olan Rabbani alimlerin haykırışlarını baskılar ve hapishaneler yoluyla boğmaya çalışmaktadırlar.

İslam ahkamı olan şariat kaldırılmış, yerine beşer ürünü olan kafirlerin koydukları yasa ve kanunlar getirilip hakim kılınmıştır. Mahkemelerde geçerli olan kanunlar ilahi değil beşeri kanunlardır. İnsanların müracaat ettikleri mahkemeler, Avrupa'dan alınan kanunlar ile hükmetmekte, davalar İslam ahkamına göre değil, Avrupa'dan alınmış beşer ürünü küfür kanunlarına göre ayarlanmıştır.

İslam'ın ahkamı kaldırıldıktan sonra din ile devlet işlerini birbirinden ayıran, dokunulmazlık ve kutsallık kazandırılan "Ladinilik" olan Laiklik ilkesi getirilip konmuştur. İtiraz edenler bu ilke mucibince cezalandırılmaktadır.

Siyaset, başkanlık, yönetim, seçim v.s yine Avrupa'dan alınmış küfrün dini olan ve hâkimiyeti Allah'a değil de halka veren Demokrasi sistemine göre düzenlenmiştir.

Ticarette ve sosyal yaşamda hâkim olan İslam değil, beşer ürünü kanun ve kurallardır. Buna binaen içki, faiz, zina ve her türlü haramlar serbest kılınırken, hatta serbest bırakmanın bir adım ötesinde, devlet içki ve sigarayı üretirken, genel evleri açıp ve bankalar kurarken, bunun tam aksine İslam'a göre helal olan birçok şey ise yasaklamıştır.

Asayiş ve emniyet güçleri Allah'a gece gündüz isyan eden, dininden irtidat eden, dinimizle ve kitabımızla alay eden kafirleri korurken, Allah'ın dinini hâkim kılmak isteyen davetçi ve mücahitleri baskı altında tutmakta, onlar hakkında casusluk ve bilgi toplama faaliyetleri yürüterek tezgahlanmış davalarla hapishanelerde ömürlerini çürütmektedirler.

Silahlı Kuvvetler Allah yolunda cihad eden, zulmü ve küfrü engelleyen değil, ABD ve İsrail'e destek veren, İslam'a ve Müslümanlara karşı savaşan NATO'nun emrine amade, Laikliğin hamisi olmuştur. Bugün silahlı kuvvetler, Müslümanların zerre kadar hakkını savunmazken her türlü güç ve imkanlarını Yahudilerin, Hristiyanların, Masonların ve Laiklerin korunması uğrunda harcamaktadır.

Allah'ın Müslümanlara ikram ettiği petrol, doğalgaz ve madenler dışarıdan asli kâfirler ve içeriden mürtedler tarafından el konmuş, yer altı ve yer üstü zenginlikleri yağmalanmakta, hatta bu servetler İslam evlatlarının Batılılaştırılmasında yani Allah'ın hak dini olan İslam'ın yok edilmesi ve küfrün

kuvvetlendirilmesinde, çokça karakol ve hapisane inşa edilmesinde ve emniyet güçlerini çoğaltmakta kullanılmaktadır.

Ümmetin sayılamayacak sıkıntıları karşısında yüzlerce değişik cemaat irşat, tebliğ ve cihad çalışması yürütmektedirler. Ancak ne yazık ki bu cemaatlerin birçoğu yanlış temeller üzere kurulmuştur. Birçoğunun temelinde tasavvuf, particilik, akılcılık ve bid'atler bulunmaktadır.

Eskilerden parti ile ilişkisi olmayan, İslam'ın parti yoluyla hakim olamayacağını ve particiliğin yanlış olduğunu söyleyen bir çok cemaat ve ilim ehli bugün partileşme sürecine girmiş, özellikle Ak Partiyi destekler vaziyete gelmişlerdir.

Ümmetin kaynakları, zekatları, sadakaları ve enerjisi maalesef birçok yanlış yolda harcanmasıyla heba olmaktadır. Bazı cemaatler samimi olarak başlamış, daha sonra dünyevileşip işi menfaat ve çıkara dönüştürmüştür.

Ümmet yıllarca partilerle oyalandı. Ama senelerdir sürdürdükleri sözde İslami partilerin bu çalışmaları, İslam davasına hiçbir fayda getirmemiş, sözde içeriden ıslah yoluna girip İslam'ı tedricen hakim kılacaklarını iddia ederlerken, bu zamana kadar tağuti sistemlerin anayasalarında binlerce kanundan bir elin parmakları kadar kanunu bile İslamileştirdikleri görülmemiştir. Bu partiler iyiye doğru gideceklerine her gün yeni yeni tavizlerle sürekli İslam sahasından uzaklaşmaktadırlar. Particilerde İslam'ın, tevhidin, Allah için dostluk ve düşmanlığın berrak hali iyice bunalmış ve bozulmuştur. Sadece bununla da kalınmamış kişiyi İslam dairesinden çıkaran amellere de bulaşmış ve şirke düşmüşlerdir.

Piyasada var olan Tевhidi cemaatleri tahlil ettiğimizde maalesef büyük kısmının kalıplaştırmış oldukları bazı kurallarının olduğunu, hatta farkına varmadan kurallarını İslam'ın önüne geçirdiklerini, hocalarına karşı taassup içerisine girdiklerini, dinimizin en hassas meselelerinde ilmi yönden yetersiz ve ehliyetsiz kimselerin fetvaya karıştıklarını, ihtilaf fikhını bilmedikleri için en ufak bir ihtilaf yaşadıklarında ya tekfir, ya bid'atçilik veya sapıklıkla karşı tarafı itham ettikleri ve dışladıkları bunun sebebiyle bir türlü vahdet oluşturamadıkları bunun aksine her geçen gün ihtilafarla beraber gittikçe bölünüp yeni yeni grupların oluştuğunu görmekteyiz.

Bu tevhibi cemaatlerde zamanla iki kutup oluştu. Ya tekfirde aşırılığa ve ölçsüzlüğe doğru veya ırcaya ve taviz vermelere doğru bir kayma oluşmuş ve bunun neticesinde gerek cemaatler gerekse cemaat içindeki gruplar arasındaki mesafe artmış ve ihtilaf derinleşmiştir.

Özellikle Suriye cihadında bir kısım mücahidlerin acele edip şartların oluşmasını beklemeden ve ümmetin büyüklerine istişare etmeden devlet ve hilafet ilan etmeleri, mücahid safların arasında ihtilaf, bölünme ve birbirleriyle savaşma sebebi oldu.

Bu kötü vaziyeti koz bilen küfür ehli, münafıklar ve İslam düşmanları Müslümanların arasına sürekli nifak tohumları serpmekte ve maalesef bazı Müslümanlar ilimden, basiretten ve takvadan uzak tasarruflarıyla buna alet olup yangına benzin dökmektedirler.

Bu yetim olan ümmete karşı Yahudiler, Hristiyanlar, Budistler, Komünistler, Laikler ve münafıklar topyekün her bir taraftan saldırıya başladılar.

Rafizi Şiiler ve Şia'nın sapık kollarından olan Nusayriler eskiden beri Sünni Müslümanlara karşı devam ettirdikleri düşmanlıklarını özellikle bu zamanda iyice fiile dökerek el ele verdiler, Pakistan'da, Afganistan'da, İran'da, Irak'ta, Suriye'de, Lübnan'da ve Yemen'de Sünni Müslümanları katletmekte ve Sünni İslam'ın yükselmemesi ve bir devletlerinin olmaması için var güçleriyle karşı koyup mücadele etmekte, Yahudi ve haçlıların Ortadoğu'da taşeronluklarını yapmaktadırlar.

Peki bütün bu olumsuzluklara rağmen çözüm varmıdır varsa nedir? Bu musibetten nasıl kurtulabiliriz? Kurtuluş hangi yoldadır? Diye soru sorulursa cevap Allah'ın izni ve inayetiyle şudur:

Allah-u Teâlâ bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

“Bir toplum kendilerindeki özellikleri değiştirinceye kadar Allah, onlarda bulunanı değiştirmez.” (Ra'd Sûresi, 11)

Ehle-i Sünnet Vel-Cemaatin büyük imamlarından İmam Malik (*rahimehullah*)'ın çok güzel bir sözü vardır: **“Bu ümmetin ilki ne ile düzelmişse, sonu da onunla düzelecektir.”**

Allah-u Teâlâ'nın bizlere gönderdiği emanetlere yani Kur'an'a ve sünnete selefi salihin anlayışı üzere ihlas ve samimiyetle sarılmamız. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) efendimizin gerek İslam'ı yaşamada ve gerekse İslam'ı hakim kılmada izini adım adım takip etmeliyiz. Gerek eski ve gerek yeni sadık rabbani âlimlerimize saygı duymalı ve hak ettikleri konumu onlara vermeliyiz. Edebimizi bilip bilgiçlik taslamamalıyız. Müslümanları sevip ihlas ile kardeşliğin gerektirdiği hukuku yerine getirmeli, ümmetin menfaatlerini kendi menfaat ve bencilliğimizin önüne geçirmeliyiz. Dinimizi sağlam kaynaklardan öğrenmeli, öğrendiklerimizle amel etmeliyiz. Ebu Musab Es-

Suri'nin dediği gibi **“Cihad hem ferdin hemde ümmetin dinini korur”** Allah yolunda temiz bir cihad etmeli, cihadımızda şeriat kurallarına son derece riayet etmeliyiz. Riayet etmezsek cihadımız haydutluğa ve yeryüzünde fesad yaymaya dönüşür.

Çocuklarımızı Tağutların eğitiminden uzak tutup İslami terbiye ve öğretim vermeli, evlerimizi mescide ve medreseye çevirmeli, çocuklarımıza ibadet, dürüstlük ve amelde örnek olmalıyız. Çocuklarımızı ilme teşvik etmeli, medrese eğitimi almaları ve geleceğin davetçileri olmaları için yönlendirip destek olmalıyız. Bu şekilde davranırsak Allah'ın izni ve yardımıyla bu buhrandan kurtulur ve eski izzetimize dönmüş oluruz.

Bu din Rabbani bir din olduğu için metodu da rabbani olmalıdır. Gayri İslami metodlarda çözümler aramamalıyız. İslam hemen hâkim olmaz. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) senelerce tevhidi ve dini tebliğ etti, sahabesini yetiştirdi, mücadeleler verdi, savaşlara girdi, eziyetler görüp zorluklara katlandı. Sonra Allah-u Teâlâ onu muzaffer kıldı.

İslami çalışmalarımızda acele etmemeli, Allah-u Teâlâ'nın bizleri temizlemesi ve yardımı hak edenleri ortaya çıkarması için zorluk ve belalarla sınıyacağını aklımızdan bir an olsun çıkarmamalıyız.

“(Ey müminler!) Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin başına gelenler size de gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Yoksulluk ve sıkıntı onlara öylesine dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki, nihayet Peygamber ve beraberindeki mü'minler: Allah'ın yardımı ne zaman! Dediler. Bilesiniz ki Allah'ın yardımı yakındır.” (Bakara Sûresi, 214)

Kafirlerin oyunlarına aldanmamamız gerekir. Bize karşı savaşamadıkları ve zafer elde edemedikleri için bizleri tefrikaya, parçalanmaya ve birbirimizle savaştırmaya çalışmaktadırlar. Bizde İslam var olduğu müddetçe bizden razı olmayacaklar. Taktik icabı bazı İslami gurupları dışlayıp terörist ilan ederken, bazılarına iyi davranırlar. Bunda amaç Müslümanları birbirlerine soğutmak ve birbirlerine şüpheli gözlerle bakmalarına sebep olmak içindir. Bir ara ABD uçaklarının cihad beldelerini fark gözetmeksizin bombalamaları bunun açık delilidir.

Allah-u Teâlâ, Efendimizin Ashab-ı Kiramını řu vasıflarıyla övmektedir:

“Muhammed Allah'ın elçisidir. Beraberinde bulunanlar da kâfirlere karşı şedit (çetin), kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükûya varırken, secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler.

Onların nişanları yüzlerindeki secde izidir. Bu, onların Tevrat'taki vasıflarıdır.” (Fetih Sûresi, 29)

Ashabi, Ashab yapan düşman olan kafirlere şiddet, cihad ve sertlik göstermeleri, Müslümanlara merhamet, yumuşaklık ve yardım etmeleri, gece abid gündüz mücahid olmaları idi.

Maalesef biz Müslümanlar bu vasıfların büyük bir kısmını yitirdik. Kafirlere yumuşak ama birbirimize şiddet gösterir olduk. Çenemiz kuvvetli olunca konuşmalarımızı dinleyen bizi ibadette Fudayl Bin İyad, cihadımızda Abdullah Bin Mübarek, ilmimizde Muhammed Bin İdris Eş-Şafii (*rahimehumullah*) zanneder.

Satırlarımı Allah-u Teâlâ'nın emir ve nasihatıyla bitiriyorum:

“Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin. Hep birlikte Allah'ın ipine (İslâm'a) sımsıkı yapışın; parçalanmayın. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın: Hani siz birbirinize düşman kişiler idiniz de O, gönüllerinizi birleştirmişti ve O'nun nimeti sayesinde kardeş kimseler olmuştunuz. Yine siz bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan da sizi O kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle açıklar ki doğru yolu bulasınız. Sizden, hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır.” (Ali İmran Sûresi, 102-105)

Allah'ım bu hayırlı ümmete birlik ver. Hakkı hak gösterip tabi olmayı, batılı batıl gösterip içtinap etmeyi cümlemize nasip eyle. Allah'ım Müslümanların kalplerini ve amellerini islah eyle. Yardımını, rahmetini esirgeme. Âlimlerini ve Salihlerini muhafaza et, Mücahidlerin ayaklarına sebat ver. Haksız akan kanları durdur. Tevhid ve İslam üzere toplanmayı nasip eyle. Müslümanları parçalayan, sömüren ve zulmeden kafirleri kahr-u perişan eyle. Amin.

Davamızın sonu âlemlerin rabbi olan Allah'a hamd etmektir.